SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 18 AUGUSTUS 1938

MOEDER GANS GEEFT EEN NUMMERTJE

RONI BETAALT ZIJN SCHULD

OEK en Roni waren altijd goede vrienden geweest. Loek had haar hondje nu al ruim twee jaar en in die tijd waren ze onafscheidelijke kameraden geworden.

Na die twee jaar kwam er een kink in de kabel, want op zekere dag, toen Loek in de tuin zat en bezig was een stukje taart op te peuzelen dat ze voor haar verjaardag had gekregen, maakte Roni gebruik van een ogenblikje verstrooidheid van zijn kleine meesteresje, om het gebakje van de tuinbank weg te kapen en ermee aan de haal te gaan.

Loek was verbaasd. Véél te verbaasd om te gillen. Ze bleef wel vijf minuten zitten kijken in de richting die Roni had genomen, alsof ze dacht dat dit zo'n soort spelletje was en Roni haar gebakje zou terugbrengen.

Maar Roni was wel wijzer.

Hij was dol op zoetigheid en hij was ten slotte ook maar een hond.

Hij ging achter een grote rhododendronstruik liggen, legde zijn voorpoten over elkaar en peuzelde het gestolen goed op totdat er zelfs geen kruimeltje van over bleef.

Maar.... dan?

Toen het gebakje op was, bleef Roni liggen. Hij hoorde Loek gillen en dreigen, hij zag Loek zelfs naar binnen lopen, maar hij bleef waar hij was. Roni wist dat hij zijn boekje was te buiten gegaan en dat gebakje lag hem zwaar op zijn maag.

Intussen had Loek het hele huis op stelten gezet. Het was nog nooit gebeurd dat iemand beslag had gelegd op háár gebakje en dat had Roni nu aangedurfd, een hond nog wel. Loek was diep verontwaardigd en ze wilde dat vader de haar aangedane belediging zou straffen.

En of vader al maar betoogde dat zij haar gebakje niet op de bank had moeten laten liggen en Roni maar een dier was, het hielp allemaal niets: Roni moest en zou gestraft worden.

„Hij moet aan de ketting," zei Loek „en hij mag er de hele week niet meer af. Zo'n valse hond. Ik wil hem helemaal niet meer hebben. Hoe durft hij...."

Maar om Roni een hele week aan de ketting te leggen, kwam er nog wat méér aan te pas dan de boosheid van Loek: namelijk Roni zelf. En Roni zorgde er wel voor dat hij niet in de buurt van het huis kwam.

Loek's vader had al een paar keer gefloten, maar Roni bleef doof. Hij dacht: fluiten jullie maar tot Sint Juttemis, maar ik voel me veilig en vrij en voor die hondezweep heb ik alle respect van op een afstandje. Ik zal maar liever wachten totdat de bui gezakt is.

Aldus kwam het dat Roni, die goede beste Roni die zo werd vertroeteld en geaaid, op zekere dag, ter wille van een stukje taart, in ongenade viel.

's Avonds kwam Roni niet binnen. Ze hoorden hem een paar maal blaffen uit de verte, maar dan niets meer. Het gaf ook niets of vader de achterdeur open liet, Roni liet zich niet verleiden.

„Laat hem maar eens uitkuren," troostte vader, „de nachten zijn warm en morgen zal hij blij zijn als hij weer binnen mag."

„Ik wil hem niet meer," zei Loek nijdig. „Ik had nooit zoiets van hem kunnen denken. Je kunt geen enkele hond vertrouwen."

Vader zei daar niets op. Loek was te boos om redelijk te zijn en boosheid is altijd een slechte raadsman. Maar toen Roni de volgende morgen nog niet terugkwam, begon vader zich toch ongerust te maken. Hij ging op zoek, kreeg nu en dan een tipje van Roni's staart te zien, maar meer niet. Dat gestolen gebakje scheen Roni totaal veranderd te hebben.

De dagen gingen voorbij en Roni lag nog steeds niet aan de ketting. De diefstal bleef ongestraft en dat kon Loek niet verkroppen.

Hij moet zijn straf hebben, dacht ze koppig. Als ik iets doe wat verkeerd is, word ik ook gestraft. En hoe langer hij wacht, hoe groter zijn straf zal worden. Als je dat maar niet vergeet, stoute Roni.

Gewapend met een dikke stok ging Loek nu zelf op zoek.

Roni lag tussen de heesters in de tuin, met zijn kop op zijn voorpoten. Hij dacht aan de vele lekkere hapjes die hij al zo lange tijd had moeten missen en zijn mistroostige blik volgde de gestalte van Loek.

Het kleine meisje vond het heerlijk in de tuin. Alles stond zo mooi in bloei en de bloemen geurden zo heerlijk. Je kon over de grasperken lopen als over een dik tapijt en Loek dacht aan de tijd waarop ze samen met Roni zo heerlijk had geravot en gespeeld.

„Je bent erg stout, Roni," zei Loek droevig, „nu hebben we al verschillende dagen niet meer samen gespeeld. Het is alles jouw schuld."

Loek liep verder. En sluipend tussen de struiken volgde Roni haar.

Heerlijke vlinders dansten boven de kelken der bloemen en Roni voelde zijn poten kriebelen om ze na te rennen. Maar hij durfde niet. Want daar was Loek en.... die stok.

Nu was het meisje bij de vijver en de kano. Er stonden prachtige dotterbloemen en irisjes en aan de oppervlakte van het water dreven witte waterlelies. Het zag er allemaal zo verrukkelijk uit.

Loek bleef staan bij de kleine steiger waar de kano lag. Roni zette zijn oren op en heel diep achter in zijn keel gromde hij zachtjes, alsof hij wilde zeggen:

„Pas op, Loek, je mag niet alleen in die kano. Je weet dat vader zulks niet wil hebben. Blijf af van dat water, Loek."

Het meisje roerde met haar stok in het water en de kano deinde zachtjes.

Loek's oogjes glinsterden en stiekum keek ze in de richting van het huis. Nee, er was niemand te zien.

Loek legde haar stok neer, stapte voorzichtig in de kano en greep de riemen. Langzaam duwde ze zich van de kant af.

Toen werd het Roni te machtig. Hij sprong op, schoot uit de struiken en rende in de richting van het huis. Daar bleef hij blaffend staan.

„Daar is Roni," riep vader blij, „hoor eens hoe hij blaft."

Roni's nekharen stonden overeind en hij bleef maar blaffen. Vader keek hem verbaasd aan. Roni liep een eind terug, keerde om, blafte nog feller en rende weer weg.

Vader werd een tikje bleker.

„Er is bepaald iets niet in orde," dacht hij, „die hond doet zo vreemd."

Hij volgde Roni en toen hij zag, dat de hond in de richting van de vijver liep, kreeg vader plotseling angst en begon hij op zijn beurt te lopen. Hij herademde, toen hij zag, dat Loek in de kano zat, een heel eind van de kant af; er was nog niets gebeurd. Roni liep heen en weer langs het water en blafte woedend.

En toen gebeurde het. Loek had niet alleen Roni gezien maar ook vader en ze herinnerde zich, hoe streng vader had verboden gebruik te maken van die boot. In haar haast om terug te keren naar de kant maakte ze een verkeerde beweging, kantelde en kwam in de vijver terecht.

Maar Roni scheen iets dergelijks verwacht te hebben. Nog voordat Loek in het water lag, had hij zijn sprong genomen en zwom naar haar toe en het lukte hem haar bij haar kleertjes te grijpen. In een handomdraai had hij haar weer tot bij de kant gebracht, waar vader, die zo wit zag als linnen, haar in zijn armen nam.

Roni volgde met zijn staart tussen de poten en neerhangende oortjes en bij de voordeur bleef hij rustig in het gras liggen, met een uitdrukking in zijn ogen alsof hij zich nu pas zijn diepe schuld bewust was.

Maar het liep goed af met Loek. Dank zij Roni.

„Waar is Roni?" vroeg zij, toen ze lekker warm in haar bedje lag.

„Roni," zei vader kwasi streng, „die heb ik vastgelegd aan de ketting. Dat wou je toch zelf, omdat hij dat gebakje had opgegeten?"

Loek zei niets, maar er blonken een paar traantjes in haar kijkers.

Vader ging naar beneden waar Roni rustig lag te kijken. Vader bukte zich, legde zijn hand op de kop van Roni en glimlachte:

„Jij lieve beste Roni," zei hij zacht, „waar ben je zo lang gebleven, kleine schelm?"

En Roni sprong op en jankte luid. Hij zag de deur openstaan, schoot naar binnen en toen vader hem de trap hoorde oplopen, lachte hij luid.

Daar boven in het kleine gezellige kamertje drukte een schreiend meisje de natte snoet van een hond tegen haar wang en stotterde blij:

„Weet je, Roni, ik ben bang, dat ik nu zelf voor een week aan de ketting moet. Want ik heb iets heel akeligs gedaan en daar zal wat voor me opzitten!"

„Wauw," zei Roni. „Wauw. Wauw!"

En Roni had gelijk. Want toen Loek 's anderendaags helemaal was opgeknapt, keek vader haar ernstig aan en zei:

„Nou, je hebt Roni zijn straf kwijtgescholden. Maar je staat aardig in het krijt bij Roni. Ik verwacht, dat je dat in het vervolg weer goedmaakt, Loek."

En Loek hééft het goedgemaakt. Ze is niet meer ongehoorzaam en driftig. Maar zet het niet in je hoofd iets kwaads of onaardigs van Roni te zeggen, want dan lig je 'r hopeloos uit bij Loek.

„Roni is een eerlijke hond," zegt ze, „die zijn schuld ten volle betaalt!"

En daarin heeft ze gelijk, vinden jullie ook niet?

V. LATTE

Loek liep verder. En sluipend tussen de struiken volgde Roni haar.

Beste jongens

Hallo, hallo.

Een prettige verrassing voor jullie allen. Iets voor de fijnproevertjes en de lekkerbekjes, die nooit genoeg hebben van spannende avonturen. Een speciaal voor jullie in elkaar gezette serie, waarin jullie zullen kunnen genieten van de merkwaardige belevenissen van:

PRINS VALIANT

zoon van den verbannen koning van Thule,

RIDDER ZONDER VREES

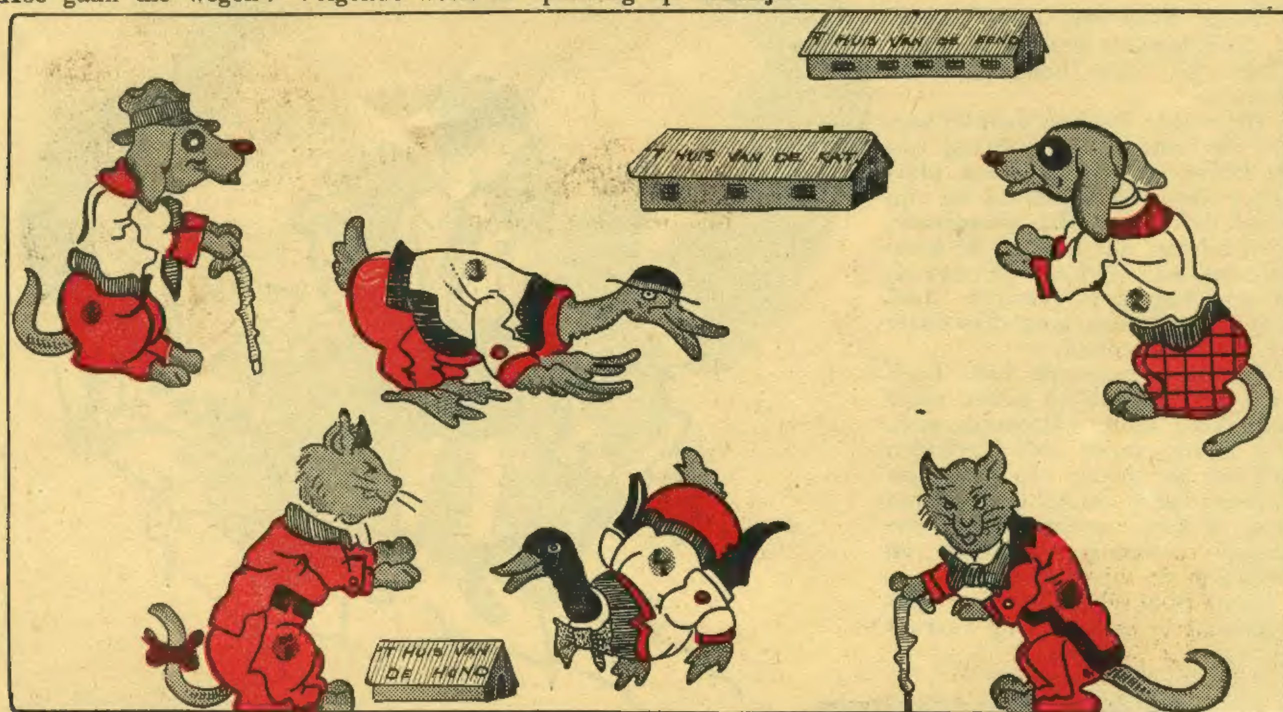
en schitterende ster aan het hof van den beroemden koning Arthur, die, eeuwen geleden, in het noorden van Engeland woonde.

Voet voor voet zullen wij den jongen fieren ridder volgen in zijn ballingschap op het verlaten eiland, op zijn zwerftochten door de ongenaakbare vennen, waar het nog wemelt van gevaarlijke voorhistorische dieren, op zijn triomftocht naar het hof van koning Arthur, waar hij heentrekt om er als een echte ridder te worden gekend en de troon zijner vaderen weer te veroveren.

Wij zijn overtuigd, dat jullie dit een schitterende serie verhalen zullen vinden en dat er niet weinigen zijn onder jullie, die zullen zeggen: „Nou, die Prins Valiant, kijk, dat wàs nu eens een jongen naar mijn hart."

REDACTIE

HOE KOM IK NAAR HUIS? Twee honden, twee katten en twee eenden hebben elk een eigen verblijf. Het zijn heel slimme dieren, want ze weten 't zo aan te leggen, dat ze hun eigen woonstee bereiken, zonder dat hun wegen zich ook maar één keer kruisen. Hoe gaan die wegen? Volgende week de oplossing op bladzijde 7.

Beste meisjes

Mag ik jullie even twee geheel nieuwe en leuke kameraadjes voorstellen? Ja? Wie het zijn? Niemand anders dan:

KITTY MUIS EN HAAR HOND

de lustig blaffende en guitige Pukkie.

Op zekere dag ontsnapten beiden uit het weeshuis en trokken de wijde wereld in. Na spannende avonturen kwamen ze ten slotte terecht in het kasteel van meneer Safier, waar zij het geheim leerden kennen van:

DE TOREN MET DE 1000 DEUREN

En toen begon hun avontuur pas voor goed. De schatkamer in die toren lag vol kostbare dingen en een geheimzinnige Hindoe zou graag in die schatkamer zijn binnengedrongen. Maar dat ging niet of je moest het geheim van die 1000 deuren kennen. En de Hindoe kwàm er achter. Hoe? Had Kitty het geheim verraden? Was zij ondankbaar geweest tegenover haar weldoeners?

Beste meisjes, wij zijn overtuigd, dat jullie elke week met spanning naar de verdere avonturen van Kitty en haar Puk zullen uitzien en wè hopen van harte, dat ze allebei leuke kameraadjes van jullie mogen worden. De aardige Puk vergezelt zijn meesteresje met zijn geblaf en deelt lief en leed samen met haar, zoals een goede hond dat ook behoort te doen. Tot volgende week dus, het begin van onze nieuwe boeiende serie:

KITTY MUIS EN HAAR HOND

IN:

DE TOREN MET DE DUIZEND DEUREN

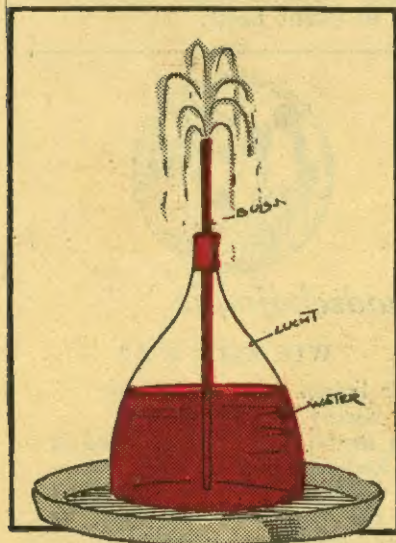
Redactie

EEN AARDIG TRUCJE

Je legt twee grotere geldstukken op het tafelblad en 'n kleinere munt in 't midden. Je plaatst 'n glas over 't kleine stuk heen, zò dat de randen van 't glas op de twee grotere stukken rusten. Nu vraag je: het kleine stukje onder het glas vandaan te halen, zonder glas of muntstuk aan te raken. Dit gaat gemakkelijk. Je komt met de nagel van je vinger over't tafelkleed, in de nabijheid van het glas. Het kleine muntstukje zet zich langzaam in beweging en komt naar je toe.

'N ZELFWERKENDE FONTEIN

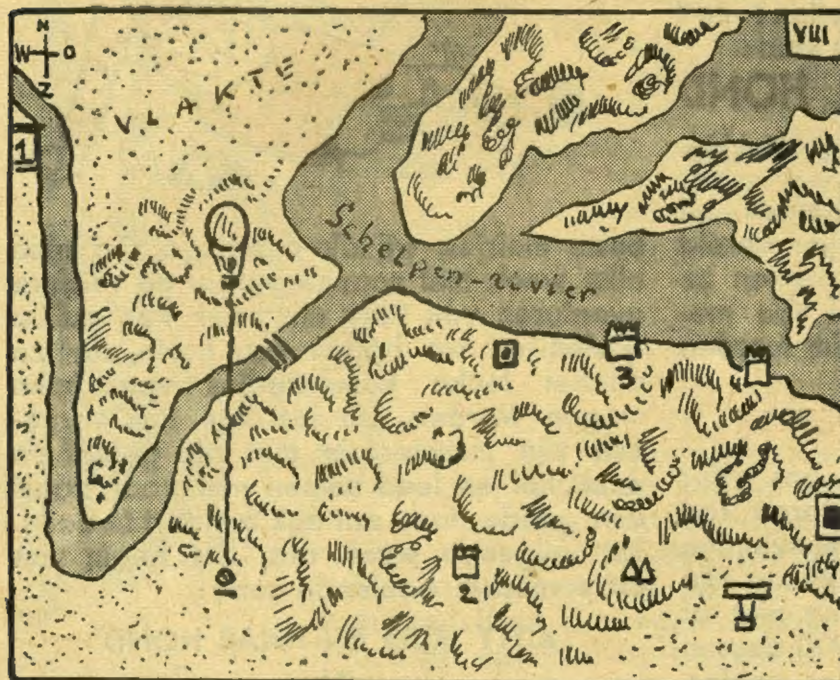
Je neemt een flink maat-glas of een fles en een goede kurk waarin je 'n gaatje hebt geboord. Vul glas of fles half met water en steek nu het buisje door de kurk. Nu blaas je krachtig door de buis, waardoor de fles zich extra met lucht vult, die 'n grote druk op 't water uitoefent. Dit water wordt door 't buisje geperst en je krijgt een aardig fonteintje.

Hetzelfde bereik je met spuitwater. Je houdt je vinger op de buis, schudt even met de fles en aldus ontwikkelt er zich wat koolzuur. Zodra je vinger weg is van de buis, spuit de fles leeg.

OP DE PLAATS RUST!

Je legt een muntstukje in de palm van je hand en je houdt de hand goed vlak. Dan vraag je iemand, dit geldstukje uit je hand te borstelen. Dat zal niet gaan. Probeer het maar. Natuurlijk moet je de borstel vlak houden en niet met de borstelharen onder het geldstuk zien te komen, want dan „wip" je 't eraf. Je moet schuieren, net of je 'n kledingstuk afborstelt.

BONT ALLERLEI

Ankerplaats kabelballon — Luisterpost — Hutten — Brug — vliegtuig — Grenspost. — Bos

Spoorzoekers No. 8

Ditmaal een jacht op smokkelaars. Langs de schelpenrivier liggen een aantal forten: 1, 3 en 4. Fort 2 ligt in de bossen. Een patrouille volgt vanaf fort 1 de smokkelaars. Eerst per boot totdat ze, kijkend naar het zuiden, in rechte lijn zijn met de kabelballon. Daar verlaten ze de boot en gaan naar de ankerplaats van de ballon. Het spoor leidt naar de luisterpost en vandaar terug langs de rivier tot bij de brug waar de patrouille beschoten wordt en naar fort 2 gaat. S.O.S.-seinen klinken van fort 3. De patrouille snelt erheen, krijgt aanwijzingen om naar 't zuiden te gaan.

Bij de hutten gekomen vernemen ze dat de smokkelaars fort 4 willen aanvallen. Daar gekomen, is het fort al verbrand. De sporen wijzen naar het zuiden waar de patrouille de overblijfselen vindt van een verongelukt vliegtuig. Maar de smokkelaars zijn gevlogen en dit verneemt de patrouille aan de grenspost.

Hoeveel smokkelaars waren er?

Stippel de aangegeven route zorgvuldig uit en dan weet je het.

Oplossingen vorig nummer

ZO'N TROSJE LIJKT ME WEL WAT!

DRIE-WOORDEN-REBUS 37

1. Mopperen (m-op-p-er-en)
2. Eendekker (een-dek-ker(s)
3. Opleggen (op-l-eggen)

Drie-woorden-rebus 38

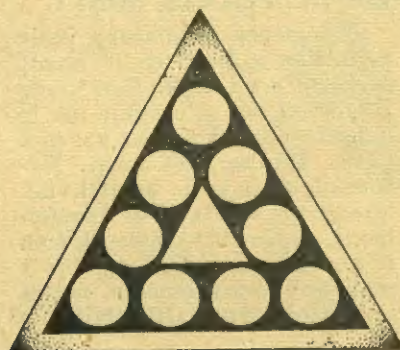
Ditmaal drie woordjes die alle drie beginnen met P en eindigen op R.

Het eerste duidt aan dat iets gereed is om gepast te worden.

Het tweede is een soort hond.

Het derde betekent iemand die iets in pacht heeft.

Rekenpuzzle

Hoe moet men de getallen van 1 tot en met 9 in deze figuur zetten (in elk cirkeltje één), zodat men in elke strook 17 kan tellen? Echt iets voor onze rekenaars!

Met strook bedoelen wij de zijde van een driehoek. Er zijn dus hier 3 stroken. Strook 1 loopt van de top van de driehoek tot links onderaan; strook 2 van de top van de driehoek tot rechts onderaan en strook 3 van links naar rechts.

Denk er goed aan elk getal maar één keer te gebruiken.

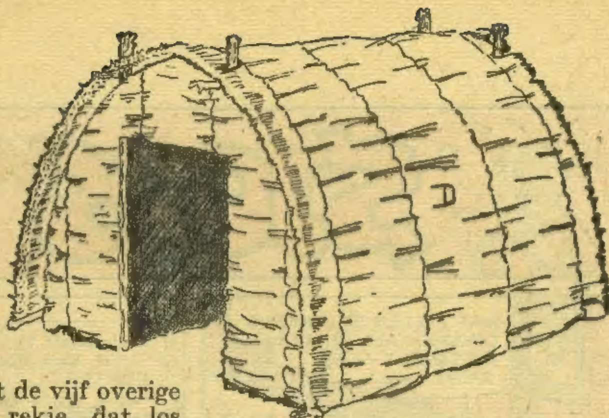

Raadselrijmpje

WIE ZIJN WE?

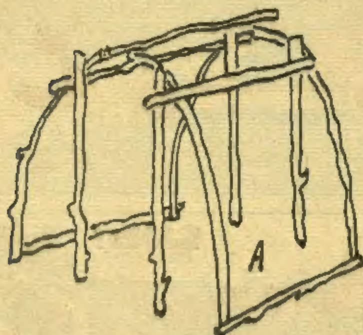
Hier liggen w'in een doosje
Als haring in een ton.
Ons mutsj'is geel, doch rood is
De kleur van ons japon.
We brengen licht en warmte,
En zijn van heel wat nut.
Maar toch ook weer geen speelgoed
Voor 't hele kleine grut.

HOE MAKEN WE 'N STROHUT?

WELK kind heeft niet graag zijn eigen hut of hutje? En vooral, wie maakt niet graag zijn eigen hutje zélf? Moeilijk?

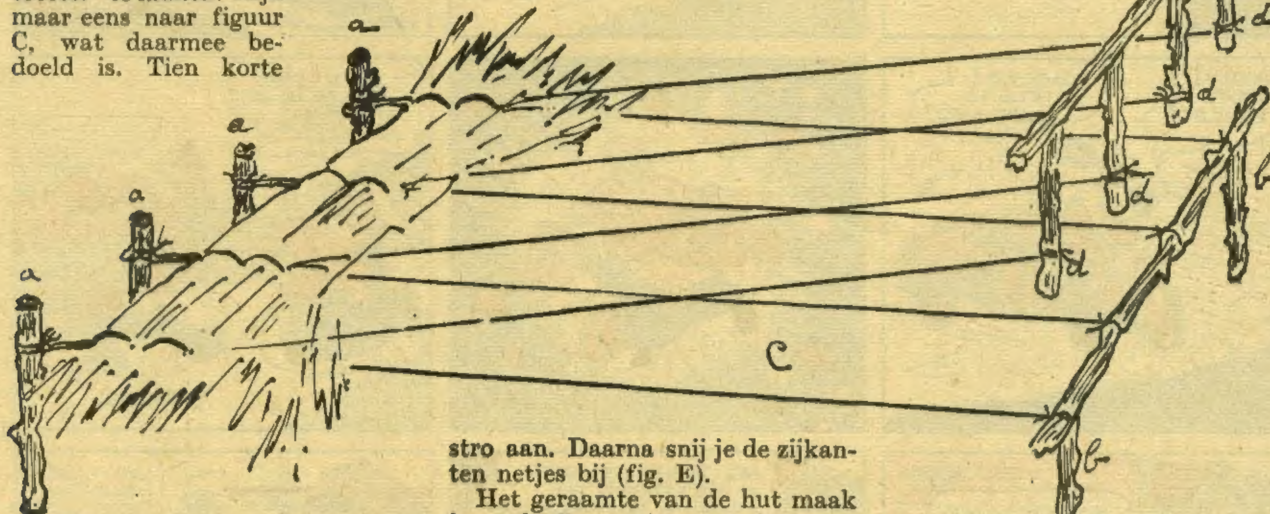
Toch niet, hoor. Het valt heus

mee. Lees maar eens aandachtig het volgende.

Je kunt natuurlijk riet- en stromatten kopen, maar het is altijd veel leuker als je je spullen, die je nodig hebt, zélf maakt.

Eerst begin je met een „weeftoestel" te maken. Kijk maar eens naar figuur C, wat daarmee bedoeld is. Tien korte

stokken, twee lange en wat touw om er de kettingdraden van te maken.

Hoe maak je dat getouw? Aan de ene kant sla je vier stokken (korte) op gelijke afstanden van elkaar in de grond (a). Aan de andere kant sla je 'r twee stokken in, verbonden door een lang dwarshout (b). De afstand tussen die twee uiteinden van het getouw moet je zelf berekenen naar de lengte van de mat, die je wilt maken.

Dan maak je met de vijf overige stokken nóg zo'n rekje, dat los blijft en daar bind je ook vier touwen aan vast. Maar nu niet bovenaan, doch onderaan de vier korte stokken (d). Zodra je nu rek d omhoog tilt, krijg je een opening tussen onderste en bovenste touwen. Je schuift er een laagje riet of stro tussen en je laat rek d weer zakken. Het stro of riet geraakt aldus beklemd tussen de beide lagen touw, zoals fig. B laat zien. Zo ga je steeds maar door, afwisselend het losse d-rek optrekkend of neerduwend en telkens een laagje riet inbrengend. Zo werk je door van a naar b en dan heb je de lengte van de mat. Je maakt de touwen bij a en b los en je knoopt ze stevig tegen het stro aan. Daarna snij je de zijkanten netjes bij (fig. E).

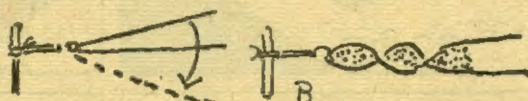
Het geraamte van de hut maak je zoals figuur A aangeeft.

Verdere toelichting is hierbij wel niet nodig. Hoe de geheel afgewerkte hut er uitziet, laat figuur D goed zien.

Je zult echter wel merken dat er aan die hut korte en lange banen zitten. Voor die smallere stukken gebruik je bij het weven bv. alleen maar de beide binnenste touwen.

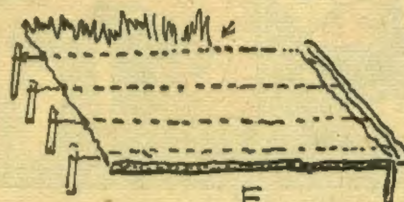
Voor het dak neem je liefst twee aparte banen. anders wordt het getouw te lang en kun je niet secuur werken. Zorg er vooral voor de stokken d niet te kort te nemen en het touw onderaan vast te knopen.

Hoe groter de opening tussen de touwen van rek d en rek

c, hoe gemakkelijker het gaat met het inschuiven van riet of stro.

Maak je matten vooral niet te dik en klem de verschillende laagjes riet of stro die je inlegt. stevig tegen elkaar aan, voordat je rek d omhoog haalt of neerlaat.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB HEEFT PECH!

21

